

TRANSFORMATION

Brevet fra Solen til Månen & Aurora Consurgens

En tidlig morgen i september møder jeg kunstner Cathrine Raben Davidsen i hendes studie i Sølvgade til en snak om alkymi, symbolik og cykliske transformationer. Raben Davidsen er nemlig ved at forberede hele to nye udstillinger, der begge tager udgangspunkt i et mytisk og næsten glemt alkymistisk skrift med tilhørende akvareller fra det 13. århundrede.

Cathrine Raben Davidsen. Crescent Moon, 2020. Oil and rabbit skin glue on canvas, 50 x 55 cm. Foto: Malle Madsen

En tidlig morgen i september møder jeg kunstner Cathrine Raben Davidsen i hendes studie i Sølvgade til en snak om alkymi, symbolik og cykliske transformationer. Raben Davidsen er nemlig ved at forberede hele to nye udstillinger, der begge tager udgangspunkt i et mytisk og næsten glemt alkymistisk skrift med tilhørende akvareller fra det 13. århundrede.

Cathrine Raben Davidsen byder på kaffe, mens vi gør klar til en snak om hendes kommende maleriudstilling hos Collaborations med titlen Brevet fra Solen til Månen og udsmykningen Aurora Consurgens, som skal pryde Vinterhaven på Carlsberg Akademi og som består af 16 store, yderst detaljeret udsmykkede bronzekrukker. Værkerne skal være færdige til december, så Raben Davidsen har nok at se til. Vi trækker længere ind i

studiet og jeg finder et lille spot til min kaffekop på det ellers fyldte arbejdsbord – udklip, grene, mos, tryksager, prints og pensler. Der bliver arbejdet her, kan man se.

Alkymi som tema

Der står krukker, vaser og lærreder overalt i det lille studie og mens vi sidder her, mellem de mange værker, spørger jeg, hvor idéen til temaet alkymi kommer fra.

“Helt overordnet er jeg optaget af transformation og har altid været det. Jeg har altid arbejdet med det samme tema, men det udvikler sig jo hele tiden i takt med, at jeg udvikler mig som menneske. Så hvad der startede med at være meget personligt for mange år siden, er nu meget mere alment. Det er ikke så fremmed for mig, det her med at arbejde med gamle tekster. Hvor jeg måske før brugte ældre malerier eller forlæg,

har jeg nu fundet de her alkymistiske tekster fra det 13. århundrede”.

Jeg spørger hende om det hovedsageligt er teksten eller de tilhørende akvareller hun har taget udgangspunkt i og hun forklarer at teksterne nærmest er utilgængelige, men at de 38 akvareller var nemmere at finde frem til. Hun rækker ind over bordet og viser mig et lidt sløret udprint.

“Her er den rigtige akvarel fra det 13. århundrede og det her er så min fortolkning af det”. Hun rejser sig og henter et kæmpe stort, grønligt maleri frem. Der er klare ligheder, men motivet har gennemgået en klar transformation og Raben Davidsens udtryk har overtaget fortællingen.

Alkymiens væsen

Hun finder også en mindre bronzekrukke frem, som illustrerer dybden og detaljegræ-

den der kommer til at pryde de store krukker til udsmykningen af vinterhaven.

“Alkymisterne begyndte jo at eksperimentere med at blande alle de her elementer i alle mulige mærkelige forsøg, fordi de var overbeviste om, at alt materiale havde en form for guddommelig stræben mod at være perfekt. Jeg synes det er en interessant tanke, at man stræber efter at forene modsætninger på flere forskellige plan. Alt så både konkret i processen, men også på det menneskelige planer. Jeg kan godt lide at ting er en cyklus og ikke vokser lineært, men udvikler sig i ring”, forklarer hun og tilføjer, at de tre opløsninger hun bruger til at male på bronzen med, minder hende om de alkymistiske ideer om at transmutere grove metaller og forvandle dem til rent guld. Det er selvfølgelig ikke guld, Raben Davidsen prøver at skabe i sit eget lille alkymi-værksted, men måske nærmere oplysning og synliggørelse. Aurora Consurgens betyder ‘opstigende morgenrøde’ og teksten bliver da også ofte tolket som en tale fra visdommens gudinde (Aurora) til mennesket.

Bronzekrukker og polydyr

Cathrine Raben Davidsen fortæller, at de store bronzekrukker faktisk var begyndelsen på hendes arbejde med temaet alkymi. Det er nu snart to år siden og udgangspunktet er en stor samling kilder der kredser omkring menneskets afhængighed og forbindelse med naturen, ligesom det også var tilfældet med hendes tidligere udstilling Totem.

“Mennesket har været i centrum i så lang tid og lige nu er det jo naturen, der råder over os. Der er alle mulige ting, vi ikke er herre over. Jeg tror, mennesket har været øverst i hierarkiet og det er vi bare slet ikke mere. Det er biologien der sætter dagsordenen nu og svarer tilbage”.

Med krukkerne vil hun tage noget som tilhører mikrokosmos, alger og bakterier, og forbinde det med makrokosmos, som er os, verden og himmelen.

“Det, at der er en forbindelse mellem alle leddene og at ting ikke kan dø – at der er et evigt kredsløb – det er det, som interesserer mig”, siger hun og viser mig billeder fra bronzestøberiet, hvor krukkerne er ved at tage form.

En video viser hvordan den glohede og lysende bronze bliver hældt ned i de enorme forme og vi bliver enige om, at denne process jo præcis er alkymiens væsen. At tage et materiale og omdanne det til et andet – måske ét med mere ‘ånd’ i form af kunsten og kunstnerens formgivning. Forbindelsen

mellem det synlige og det usynlige er illustreret udenpå krukkerne. Her forenes underjordiske gevækster og mikroorganismer med stjernebilleder, Dianas Træ, hydra-polypper, gopler og alger. Men også indeni krukkerne kommer der til at opstå nye forbindelser og usynlige transformationer.

Maleriets allegoriske landskaber

Vi vender tilbage til maleriet og jeg spørger ind til baggrundene på de store, ufærdige værker og om hun tager allegoriske elementer med ind i sine fortolkninger af Aurora Consurgens akvarellerne. Hos den gamle

teoretiker og filosof Walter Benjamin ser vi hvordan allegorien er hævet over den menneskelige temporalitet og mere har til formål at repræsentere noget universelt, noget tidløst og symbolforladt. Noget som jeg personligt finder i hendes dybe og nærmest stjernetaåge-agtige baggrunde.

“På en måde er det jo et landskab. Et mærkeligt, mystisk landskabsmaleri jeg arbejder med”, siger hun. De evige, tidsforladte baggrunde synes næsten transcendentale i deres udtryk og Raben Davidsen har da også læst teologi, før hun kom ind på akademiet, hvilket måske kan give tyngde til >>

“Jeg tror, mennesket har været øverst i hierarkiet og det er vi bare slet ikke mere. Det er biologien der sætter dagsordenen nu og svarer tilbage”.

Stemmingsbillede fra atelieret. Foto: Kristian Holm

Cathrine Raben Davidsen i atelieret. Foto: Kristian Holm

» sådan en tolkning. Hun pointerer også, at de esoteriske alkymister ikke er interesserede i guld, men i stedet bestræber sig på en "transmutation af den lavere firfoldighed [i naturen], så den kan indgå i en syntese med den åndelige treenighed i mennesket".

Det er måske netop dét Raben Davidsen gør, når hun i sine allegoriske og tidsløse baggrunde indsætter mere menneskelige og temporalt bestemte symboler. Der sker en slags udveksling mellem det humane og det universelle, som passer godt ind i fortællingen om alkymi og især på symbolet Ouroboros, der næsten synes at fungere som et meta-symbol.

Alkymiens iboende symbolik

Jeg beder hende om at komme med nogle eksempler på de symboler hun tager med ind i sine egne værker. Et sådant symbol, siger hun, er Prima Materia.

"Et alkymistisk symbol, der afspejler forestillingen om, at alt i universet stammer fra én primitiv, formløs base. Denne usynlige base, livmoder, eller usynlige kraft er et felt med rent potentiale, der kun kan opstå, når det er legemliggjort i en 'form'. I alkymien er Prima Materia det, der er tilbage, efter at vi har reduceret stof til dets reneste essens. Det er såvel begyndelsen som enden af enhver proces, og er derfor ofte gengivet som slangen Ouroboros, der bider sig selv i halen". Hun forklarer, at nogle af de vanddyr hun arbejder med, passer fint ind i denne symbolik.

"De er ét system. De kan reparere sig selv. Der er nogle særlige alger og forskellige vanddyr som man simpelthen ikke kan sætte alder på. Man ved ikke hvor gamle de er. Det er igen det her med kredsløbet og at ting lever evigt".

Da jeg spørger ind til Jung og hans fortolkning af alkymien som en form for psykologisk metode, henter hun en stor bog frem.

"Man mener, at Jung finder Aurora Consurgens på et eller andet bibliotek i Grækenland og oversætter den, som det sidste før han dør. For ham handler det jo også rigtig meget om, at ville forene modsætninger og det er igen Ouroboros symbolikken. I alkymien og i Aurora Consurgens er der faktisk et billede af en hermafrodit, som jeg tager udgangspunkt i. Og hermafroditten, mener Jung, er et symbol på modsætningernes kreative forening". Hun viser akvarellen frem.

"Her holder den kvindelige del [af hermafroditten] en flagermus og den mandlige del en hare. Jung mener at flagermusen, som jeg jo har arbejdet ret meget med, lige »

Cathrine Raben Davidsen i atelieret. Foto: Kristian Holm

» som kommer ud af skyggen og repræsenterer skyggen, mens haren er et mere kvindeligt element. Ørnen i billedet skal, i følge Jung, repræsentere den frigjorte sjæl, som ligesom løfter de to væsner op”.

“Men”, pointerer hun, “det er slet ikke sikkert, at mit billede kommer til at ligne det her. Jeg finder nogle motiver, men jeg følger dem ikke slavisk. Jeg forlænger og forkorter dem”.

Inspirationscollager

Arkivskufferne bugner med små cut-outs og store håndskrevne mindmaps med informationer om alt fra harpyer til Goethe. På væggene hænger udprint af akvarellerne tilhørende Aurora Consurgens side om side med close-ups af baggrunde fra Klimt og Munk. For som hun siger: “Jeg kigger meget på de gamle mestre, men jeg kigger på dem, fordi det er et sprog. Hvis man zoomer ind

på et Rembrandt eller et Goya, så er det det vildeste abstrakte maleri”.

De to kommende udstillinger står således på et fundament af en lang række inspirationskilder, indsamlet over lang tid og i en lang række forskellige sfærer.

“Jeg laver mange øvelser for mig selv for ligesom at udvide mit billedsprog – sæt to billeder sammen og skab en betydning”, siger hun mens hun viser nogle små collager frem.

“I fanger mig ligesom midt i processen, fordi jeg har arbejdet med krukkerne, hvor det var vanddyr og gopler og alger, og jeg er kun lige gået i gang med at male de her parafraaser over Aurora Consurgens akvarellerne”.

Hun ser ud på de store lærreder med de dybe baggrunde og de begyndende figurer.

“Jeg læser meget brudstykker og henter det jeg har brug for. Det er en søgen og så må jeg stole på mit instinkt og på at min intuition sætter ind og styrer forbindelserne”. Jeg pointerer at hun umiddelbart har en del inspirationskilder som ræsonnerer med det feminine.

“Jeg har jo to yndlingsbøger, som jeg har haft i rigtig mange år”, siger hun og henter to store encyklopædier frem fra gemmerne. The Woman’s Encyclopedia of Myths and Secrets og The Woman’s Dictionary of Symbols and Sacred Objects.

“De er helt fantastiske og dem har jeg simpelthen brugt så meget”, siger hun mens hun bladrer begejstret i de store opslagsværker. Jeg følger spændt med og får her et glimt af kunstnerens proces og metode. Hun mener dog ikke at have en feministisk agenda.

“Det handler mere om mennesket som sådan end om, at man er kvinde eller mand. Det er sammensmeltningen af kønnene, af mikro- og makrokosmos, der interesserer mig”.

Cathrine Raben Davidsens billeder indeholder altså ufattelige mængder både synlige og usynlige informationer og inspirationer, men hun fortolker og transformerer det hele, så kun hendes egne fortællinger står tilbage. En stor vibrerende cyklisk undersøgelse. ●

Cathrine Raben Davidsen forbereder i øjeblikket sin første maleri-udstilling gennem længere tid, som åbner hos Collaborations by Tania og Thomas Asbæk (i St. Kongensgade) til december. Samtidig arbejder hun på 16 bronzeskulpturer, som skal udstilles i Carlsberg Byen.

Cathrine Raben Davidsen i atelieret. Foto: Kristian Holm

Cathrine Raben Davidsen, Algae Figure, 2020. Ink, charcoal, crayon on paper, 57 x 76 cm. Foto: Malle Madsen